

ύπουργόν ως κερδοσκοποῦντα, ὁ δὲ ὑπουργὸς ἀναζητῶν το μέσον διὰ τοῦ ὁποίου ἐπληροφορήθησαν οἱ ξένοι τὴν εἰδήσιν ἀνακαλύπτει τὴν ἐνοχλήν τῆς κόρης, τὴν ὅποιαν θέλων νὰ σώσῃ ἀπὸ τὴν δυσφήμησιν, παραιτεῖται τοῦ ὑπουργικοῦ χαρτοφυλακίου καὶ μένει ν' ἀποθάνῃ κοντὰ εἰς τὸ μονάχον τοῦ παιδὶ τὸ ὁποῖον ἐγκαταλείπει τώρα καὶ ὁ σύζυγος.

Ὁ κ. Φύρστ ἐπαιξε μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν.

★

Ὅσοι γνωρίζουν τὸν μελιγχρότατον τῶν Ἑλλ. ποιητῶν, τὸν κ. Ἀρ. Προβελέγγιον, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀμφεβάλλουν, ὅτι καὶ τὸ ἔργον τοῦ «Ἰόλη» θὰ ἦτο γαλήνιον καὶ ἡρεμον, τόσο ὥστε νὰ ἀποβαίνει μαιονέντημα, προκαίμενον περὶ ἔργου δραματικοῦ ἢ... ἀεὶ δρᾶσις. Ὁ τίτλος, ἀρχαιοπρεπής, ἔκαμε νὰ ὑποθέσῃ τις, ὅτι πρόκειται περὶ ἐμμέτρου τραγωδίας. Ὁ ποιητὴς ἔγραψε, ἀπ' ἐναντίας, πεζὴν σύγχρονον κομμεντί, εἰς τέσσαρας πράξεις, καίτοι ἡ ὑπόθεσις ἠδύνατο νὰ τροφοδοτήσῃ μίαν μόνον πράξιν.

Ἡ Ἰόλη εἶνε μία χήρα νεαρὰ μένουσα παρὰ τινι ζωγράφῳ, ὁ ὅποιος εἶνε θετὸς πατὴρ τῆς καὶ ὁ ὁποῖος συγχρόνως ἔχει μίαν κόρην, τὴν Ἀννάν. Πλέκεται εἰς διπλοῦς ἔρωες περὶ δύο νέων. Ἀρειος—ποιητὴς — ὁ εἷς, Βρανᾶς ὁ ἄλλος — θαυμαστής τῶν ὠραίων ἔργων. Ὁ Ἀρειος ἀγαπᾷ τὴν Ἰόλην ἢ Ἀννὰ ἀγαπᾷ τὸν Ἀρειον, ἀλλὰ κρυφὰ διὰ νὰ μὴ γίνῃ ἐμπόδιον εἰς τὸ αἰσθημὰ τοῦ ἢ Ἰόλη ἀγαπᾷ τὸν Ἀρειον κατ' ἀρχάς, ἀλλ' ἔπειτα ὄχι, καὶ ὁ Ἀρειος κατὰ συμβουλήν τῆς ἀπέρχεται εἰς Ὀλυμπίαν. Καταφθάνει ὁ Βρανᾶς, ἐν ἀγαπᾷ ἡ Ἰόλη. Ἀλλὰ τυχαίως ἀνακαλύπτει οὗτος τὸ ὄνομα τῆς γραμμένον μὲ τὸ τοῦ Ἀρείου εἰς ἓνα πάγκον καὶ ἀναγκάζεται ἐκείνη νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι ὑπῆρχεν κάποια μικρὰ συμπάθεια· ὁ Βρανᾶς φεύγει τότε εἰς Ὀδησσὸν ἀπογοητευμένος. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπανέρχεται ὁ Ἀρειος εἰς τὴν Ἀννὰ ἐξαγγέλλει τὴν κρυφὴν ἀγάπην τῆς καὶ μνηστεύονται, ἐνῶ ἡ Ἰόλη ἀπέρχεται εἰς Ὀδησσὸν πρὸς καταδιώξιν τοῦ Βρανᾶ, ἐν ἀγαπᾷ.

Ἀπὸ αὐτὰ ὅλα τὰ διασταυρούμενα αἰσθημᾶτα καὶ τὰ ταξίδια δημιουργεῖται μίαν ψυχρότητα, εἰς τὴν συντελεῖ ἡ ἑλλειψὶς πλοκῆς, ἡ ἀνεπαρκὴς ψυχολογία τῶν χαρακτήρων καὶ τὸ ἄτεχον τέλος τῶν πράξεων. Ἡ «Ἰόλη» ἐλιποθύμησεν ἢ ἀτυχήσῃ εὐθὺς κατὰ τὴν πρώτην ἐσπέραν.

★

Ἡ δεσποινὶς Βασιλεία Δενδρινού ἡ ὁποία ἀντεκατέστησε τὴν ἀποχωρήσαντα δεσποινίδα Κολυβά εἰς τὸ θέατρον τοῦ Συντάγματος, τραγουδεῖ μὲ πολλὴν τέχνην καὶ χάριν. Ὡς βαρωνίς Ρίτσα εἰς τὰ «Φθινοπωρινὰ γυμνάσια» ἐχειροκροτήθη ἐπανειλημμένως, πολλὰ δὲ δείγματα συμπάθειας ἔλαβε κατὰ τὴν τιμητικὴν τῆς, καθ' ἣν ἐδόθη ὁ «Ἐρως τῶν πριγκηπῶν».

—Καὶ δευτέρα Ἑλληνικὴ ὑπερέττα σχηματίζεται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Παπαϊωάννου. Θὰ παίξῃ εἰς τὸ «Ἀττικόν» μετὰ τὸ τέλος τῶν παραστάσεων τοῦ θιάσου τῆς δεσποινίδος Κοτοπούλη.

—Ὁ κ. Οἰκονόμου θὰ σχηματίσῃ ἴδιον θίασον διὰ νὰ παίξῃ τὸν χειμῶνα εἰς τὸ «Πολυθέαμα».

—Ἡ κ. Κυδέλλη μὲ τὸν θιάσόν τῆς θὰ εὐγῇ διὰ

Ἐδυμόνδος Φύρστ

Εἰς τὸν «Ἐξοχώτατον Μπαμπᾶν»

τὸν Βέλον ὅταν λήξῃ ἡ θερινὴ περίοδος. Θὰ δώσῃ 12 παραστάσεις καὶ τὴν 20 Νοεμβρίου θὰ ἐπανεέλθῃ εἰς Ἀθήνας ὅπως δώσῃ σειράν 40 παραστάσεων εἰς τὸ Βασιλικὸν θέατρον.

—Ἡ δεσπ. Κοτοπούλη θὰ δώσῃ σειράν παραστάσεων ἀπὸ τῆς 15 Νοεμβρίου μέχρι 15 Δεκεμβρίου εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον.

—Δύο ἀριστουργήματα ἐδόθησαν ὡς εὐεργετικά τῶν δύο δραματικῶν προταγωνιστριῶν, ἀποτελέσανται ἀληθῆ ἐντρυφῆσιν. Ἡ κ. Κυδέλλη πρωτηγωνίστησεν εἰς τὴν «Ἀνάστασιν» τοῦ Μπατάιγ, γραφεῖσαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μυθιστορήματος τοῦ Τολστόη, ἡ δὲ δεσπ. Κοτοπούλη ἐπαιξε τὴν «Ἠλέκτραν» τοῦ Αὐστριακοῦ συγγραφέως Χόφμανσταλ. Ἀμφότεραι διεκρίθησαν διὰ τὴν ἐπιτυχεστάτην ὑπόκρισιν.

—Ὁ θιάσος Νίκα θὰ μεταβῇ μετὰ τὴν λήξιν τῆς περιόδου εἰς Κων(σταντινούπολιν).

—Τὸ Ἑλλήν. Μελοδράμα εἰς Κων(σταντινούπολιν καὶ Ρουμανίαν, ἡ Ἑλλ. ὑπερέττα εἰς Κέρκυραν.

